

Arrest

nr. 292 964 van 21 augustus 2023
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 6 maart 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 april 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen België binnengekomen op 10 februari 2020 en heeft een eerste maal een verzoek om internationale bescherming ingediend op 14 februari 2020. Op 30 april 2021 besliste de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in dit verband tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. In zijn arrest nr. X van 8 november 2021 oordeelde de Raad eveneens tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

1.2. Op 21 januari 2022 diende verzoeker een tweede verzoek om internationale bescherming in.

Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 maart 2022 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de

vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Het verzoek werd ontvankelijk verklaard en op het CGVS werd verzoeker gehoord op 23 mei 2022.

Op 30 januari 2023 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, werd op 1 februari 2023 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Salvadoraanse nationaliteit te bezitten en bent geboren in de hoofdstad San Salvador. U groeide op bij uw moeder D.(...) A.(...) A.(...) (CG (...); OV xxx) in Santa Tecla (dep. La Libertad). Vanaf 2000 verhuisden jullie naar Los Chorros (in Colon, dep. La Libertad). U heeft één volle zus K.(...) J.(...) G.(...) A.(...) (CG (...); OV xxx), alsook drie halfbroers aan vaders kant. U heeft uw middelbare school afgerond en studeerde daarna drie jaar bedrijfsadministratie, maar u maakte deze opleiding niet af. U hebt verschillende jobs uitgeoefend, waaronder in de administratie, customer service en gegevensinput. Sinds 2018 kon u niet meer formeel werken omdat u door een besmetting via kippen histoplasmosis opliep en daar langdurig ziek van werd. U sloeg het daarom op een andere boeg en begon u informeel portefeuilles, handtassen en voeding te verkopen, dit enkel in het weekend.

Uw asielaanvraag luidde aanvankelijk als volgt:

Toen uw zus K.(...) 15 jaar oud was, startte zij een relatie met J.(...) A.(...) R.(...) U.(...), met wie zij samen drie kinderen heeft: R.(...) N.(...) (°2006), A.(...) J.(...) (°2009) en Ax.(...) J.(...) (°2016). Al van sinds zij hem kende, was hij lid van de geduchte bende 18. Uw zus en J.(...) hadden desondanks een liefdevolle relatie. Zijn precieze functie in de groepering is jullie onbekend maar jullie gaan ervan uit dat hij zich bezighield met de verzameling van renta (afpersingsgeld), waarbij hij geen geweld schuwde. Op een bepaald moment werd J.(...) opgepakt en voor het gerecht gedaagd omwille van afpersingsfeiten, dit samen met 6 of 7 andere leden van zijn bende. Op 14 februari 2007 werd hij veroordeeld tot 20 jaar gevangenisstraf. Sinds zijn opsluiting had uw zus K.(...) constant contact met haar partner via de telefoon, mede omdat hij een obsessieve persoon was die steeds wilde weten waar zij zich bevond. Ook bestond K.(...)'s taak erin om maandelijks tussen de 50 en 60 dollar te gaan storten voor hem, ter plekke in de gevangenis. In juni 2016 ging zij J.(...) voor de laatste keer bezoeken; kort daarna werden alle bezoeken opgeschort bij wijze van algemene strafmaatregel vanuit de Salvadoraanse autoriteiten. Sederdien verrichte K.(...) de maandelijkse stortingen in een overheidsgebouw in de hoofdstad. Wel had zij nog telefonisch contact met hem.

In mei 2016 werd uw moeder aan haar voordeur bedreigd door MS-bendeleden, die de wijk Los Chorros domineren. Zij zeiden daarbij dat jullie de wijk moesten verlaten, omdat ze te weten waren gekomen dat K.(...) in de gevangenis op bezoek ging bij een lid van de rivaliserende bende 18. Vervolgens verhuisde u met uw moeder, en uw zus en haar (toen nog) twee kinderen naar een wijk genaamd Altas Vistas (in Tonacatepeque, dep. Ilopango). Die stond onder controle van de bende 18.

In september 2018 kwam u op een avond thuis van uw werk, toen u opeens slaag kreeg van lokale bendeleden, dit omdat zij u hadden verward met iemand anders. Mochten uw moeder en uw zus toen niet naar buiten zijn gekomen, had u het voorval allicht niet overleefd.

In 2018 verhuisden jullie allen naar Cimas de San Bartolo (in Tonacatepeque, dep. Ilopango), eveneens een door de 18 gedomineerd gebied.

Reeds 8 jaar was uw zus K.(...) werkzaam bij Tipicos Margot, een restaurantketen. De vestiging waar zij werkte bevond zich in Santa Tecla; zij pendelde steeds met de bus naar het werk. In diezelfde stad wonen uw nicht Ju.(...) Y.(...) V.(...) A.(...) (CG xxx; OV xxx) en haar partner Da.(...) R.(...) H.(...) R.(...) (CG xxx; OV xxx). K.(...) ging dan ook regelmatig op bezoek bij hen, aangezien zij niet ver van haar werkplaats woonden.

In een weekend rond 10 mei 2019 ging K.(...) op bezoek in Santa Tecla bij uw nicht Ju.(...) en haar partner Da.(...) en hun kinderen. Zij bracht toen haar kinderen mee; u was daar zelf eveneens aanwezig, alsook uw moeder en uw tante Y.(...) A.(...) A.(...). Het was een speciale gelegenheid, want jullie vierden samen Moederdag, dat rond die periode viel. In de week volgend op jullie bezoek, werd D.(...) aangesproken door bendeleden van de MS. Zij hadden opgemerkt dat u in het vorige weekend aanwezig was in hun territorium en zeiden tegen Da.(...) dat ze u niet meer wilden zien in heel Santa Tecla. Jullie gaan ervan uit dat deze MS-leden dat zeiden omdat zij wisten dat u regelmatig een 18-bendelid ging bezoeken in de gevangenis. Nadat Da.(...) K.(...) hierover had ingelicht, besloot zij uit schrik om ontslag te nemen op uw werk. Zij vervulde wel nog haar opzegtermijn tot en met 30 mei 2019 en kreeg daarmee een forse ontslagvergoeding uitbetaald.

Daarna vond K.(...) nog een andere job dicht bij huis, maar zij herkende daar mensen en had bijgevolg schrik dat zij haar zouden herkennen. Zij zag geen uitweg meer en besloot daarom het land te verlaten. Op 26 juni 2019 reisde K.(...) met het vliegtuig vanuit San Salvador via Madrid naar Brussel, waar zij 's anderendaags aankwam. Enkel haar jongste zoon Ax.(...) reisde met haar mee. Vervolgens wendde K.(...) zich op 1 juli 2019 tot de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) waar zij een verzoek om internationale bescherming indiende voor haar en haar kind.

Op 31 december 2019 ging u samen met uw moeder D.(...) en K.(...)s twee andere kinderen Ruth en Ashley (voor wie jullie zorgden) opnieuw op bezoek bij uw nicht Ju.(...) en haar gezin in Santa Tecla, deze keer om Oudejaarsavond te vieren. Nadien werd Ju.(...)s partner Da.(...) opnieuw onderschept door MS-bendeleden, die hem nog eens zeiden dat ze jullie (i.e. uw moeder en uzelf) daar niet wilden zien en dat jullie daar allemaal moesten weggaan, anders zou jullie iets overkomen. Uiteindelijk verlieten uw nicht Ju.(...) en haar partner Da.(...) samen met hun kinderen El Salvador op 28 januari 2020 en vluchtten zij eveneens naar België. Op 31 januari 2020 dienden zij allen een verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ.

Een neef van u, De.(...) A.(...) A.(...) A.(...) (CG xxx; OV xxx), zijnde de broer van Ju.(...), ontvluchtte ook El Salvador. Op 25 november 2019 reisde hij met het vliegtuig naar België samen met zijn partner K.N.D. (CG xxx; OV xxx) en hun dochter Ay.(...) A.(...). Op 27 november 2019 vroegen zij internationale bescherming aan bij de DVZ. Denis en zijn gezin zijn in december 2020 teruggekeerd naar El Salvador. Het CGVS ging daarom in hun hoofde over tot een beëindiging van hun beschermingsverzoek.

Gezien K.(...) de enige was die maandelijks geld stortte aan haar partner J.(...) in de gevangenis, en zij El Salvador had verlaten, ontving J.(...) na haar vertrek geen maandelijks bedrag meer. Bijgevolg vermoeden jullie dat K.(...)s partner hier niet opgezet mee zal zijn en dat hij wraak zal nemen op haar, niet alleen omdat zij gestopt is met geld te storten, maar ook omdat zij hem thans verlaten heeft. Sinds K.(...)s vlucht naar België is men één à twee keer per maand komen vragen naar haar bij u en uw moeder D.(...). Jullie zorgden op dat moment voor K.(...)s twee oudste kinderen, uw nichtjes. In januari 2020 werd u zelf via K.(...)s schoonzus gewaarschuwd dat J.(...) van plan was om uw kinderen te laten weghalen. Omwille van dit gegeven, en ook door de bedreiging t.a.v. D.(...) (de partner van uw nicht), besloten u en uw moeder om eveneens El Salvador te verlaten, samen met K.(...)s twee kinderen Ruth en Ashley. Het Salvadoraanse parket kende jullie een volmacht toe om de kinderen mee naar België te nemen. Op 9 februari 2020 vlogen jullie allen naar België en op 12 februari 2020 diende u, samen met uw moeder en uw twee nichtjes, een eerste verzoek om internationale bescherming in bij de DVZ.

U verklaarde in het geval van een terugkeer naar El Salvador te vrezen dat de bende 18 u zou ontvoeren en doden.

Ter staving van uw eerste verzoek diende u de volgende documenten in: uw paspoort (origineel gezien), uw Salvadoraanse identiteitskaart (kopie), een aangifte bij het parket van uw moeder d.d. 14/11/2019 (origineel), een volmacht vanwege uw zus voor het vertrek van uw nichtjes (kopie), twee uittreksels uit het familieregister (kopieën), en tot slot een toestemmingsformulier vanwege het parket voor het vertrek van uw dochters (kopie).

Op 30 april 2021 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus daar geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven. Eenzelfde beslissing werd genomen in hoofde van uw zus, uw moeder, uw nicht en haar partner. Jullie tekenden allen beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die uiteindelijk de beslissingen van het CGVS bevestigde met het arrest van 8 november 2021. Jullie gingen niet in cassatieberoep.

Zonder België te hebben verlaten deden u, uw zus K.(...) en uw moeder op 21 januari 2022 een tweede verzoek om internationale bescherming bij de DVZ. U verklaart dat uw huidige verzoek verband houdt met uw geaardheid. U bent homoseksueel. Al van kinds af aan merkte u dat u anders was en zich aangetrokken voelde tot jongens. In het laatste jaar middelbaar begon u almaar frequenter om te gaan met andere personen uit de LGBTI-wereld op een vaste ontmoetingsplek, hetgeen u hielp om uw gevoelens beter te begrijpen. U zat namelijk met een interne strijd en kampte eerder al met zelfmoordneigingen. Toen u ongeveer 16 jaar oud was, was uw vader – bij wie u en uw zus K.(...) toen woonden – u gevolgd daarnaartoe. Bij uw thuiskomst ging hij de confrontatie met u aan, maar u vertelde hem niet de waarheid, waarop hij u riep, sloeg en er een glazen tafel werd gebroken. Bij het zien van de scherven kreeg u opnieuw zelfmoordgedachten maar u besloot daar niet meer op in te gaan. Uw vader droeg u 's anderendaags op om naar een psycholoog te gaan om u "daarvan af te helpen" maar u ging niet. Gedurende 3 à 4 maanden spraken jullie elkaar niet. Daarna werden u en uw zus uit het huis gezet en woonden jullie voortaan bij jullie moeder. Uw vader vertrok op zijn beurt naar de VS maar die reis mislukte en enkele maanden later keerde hij terug naar El Salvador. Zo'n 5 à 6 jaar daarna begonnen jullie terug met elkaar te spreken, maar de band is niet meer zoals voorheen. Uw moeder en uw zus K.(...), daarentegen, zijn niet op de hoogte van uw homoseksualiteit, en u weet niet of zij dat zouden aanvaarden dan wel afwijzen. Het is omwille van die reden dat u uw geaardheid niet vermeld heeft tijdens uw vorige verzoek.

U verklaart voorts dat u in El Salvador verschillende relaties met mannen had. Uw eerste duurde 9 maanden met een man die u in 2006 had leren kennen in het uitgaansleven; in 2011 had u een tweede liefdevolle relatie. Nadat deze laatste relatie afliep, leerde u iemand kennen met wie u sporadische, seksuele ontmoetingen had van 2011 tot 2014, maar dit was geen serieuze relatie. In 2013, nog voor de banden met deze persoon verbrak, trad u in dienst bij het bedrijf Av.(...) / Avi.(...) en leerde u daar ene J.(...) Da.(...) Q.(...) kennen. Met hem beleefde u een intense relatie die tot op de dag van vandaag (vanop afstand) voortduurt. J.(...) Da.(...) had op zijn beurt een echtgenote waardoor jullie steeds in het geniep moesten afspreken. In 2019 vertrok hij met zijn gezin naar Spanje. U verklaart tevens dat u tijdens uw loopbaan bij Av.(...) discriminatie ervoer. Naast homofobe en slecht bedoelde opmerkingen belastten uw collega's u met bijkomende taken die nochtans niet aan u besteed waren. In 2017 werd u bij Av.(...) ontslagen met de uitleg dat men niet tevreden was van uw werk, maar dat was een voorwendsel aangezien dat in wezen niet zo was.

Verder verklaart u dat de bendeleden die u in september 2018 aanvielen tegenover uw huis in Altas Vistas dit deden omwille van uw geaardheid. Dit laatste element heeft u niet verteld in uw vorige asielaanvraag. U kende daarenboven een tweede incident met bendeleden in december 2019 of januari 2020 in Las Cimas, kort voor uw vertrek naar België. Het betroffen andere personen maar zij behoorden wel tot dezelfde groepering, namelijk de 18. Opnieuw werd u beschimpt vanwege uw geaardheid en ditmaal bedreigde de bende u ook in het kader van uw werk als verkoper van maaltijden. Zo diende u telkens wanneer zij u tegenkwamen eten aan hen af te geven, zo niet, dan "kende u de gevolgen al".

Mocht u terugkeren naar El Salvador, vreest u te worden gediscrimineerd en ook dat u geen volwaardig leven zult kunnen leiden omdat u uw homoseksualiteit zou moeten verbergen.

U dient de volgende documentaire stukken in: (1) een brief waarin uw vader uw asielmotieven bevestigt samen met een kopie van zijn identiteitskaart, (2) een begeleidende brief van uw advocaat in België, (3) een brief van uw partner J.(...) Da.(...) vergezeld van een kopie van zijn rijbewijs, (4) drie screenshots van foto's op Facebook waarop u te zien bent samen met een jongen die verliefd op u was, (5) screenshots van een gesprek op Messenger tussen u en uw tweede ex-partner, (6) een bundel nieuwsberichten over de situatie van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador, (7) twee foto's van u samen met J.(...) Da.(...), (8) screenshots van een Whatsapp-gesprek tussen u en hem, (9) screenshots van een ander Whatsapp-gesprek tussen u en een man die u in België leerde kennen, (10) een attest over uw situatie vanwege de organisatie Rainbow House in Brussel en (11) bijkomende nieuwsberichten over de situatie van de LGBTI-gemeenschap in uw land van herkomst. Alle stukken betreffen kopieën.

Op 18 maart 2022 verklaarde het CGVS uw tweede verzoek ontvankelijk.

Op 27 april 2022 deden de drie minderjarige kinderen van uw zus K.(...) (i.e. uw nichtje R.(...) N.(...) R.(...) G.(...), CG xxx; uw nichtje A.(...) J.(...) R.(...) G.(...), CG xxx; en uw neefje Ax.(...) J.(...) R.(...) G.(...), CG xxx) in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in België.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na uw persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal (CGVS) kan niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico, op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Tijdens uw eerste verzoek om internationale bescherming haalde u problemen aan met de bende MS alsook de bende 18, waar de ex-partner van uw zus toe behoort. Na grondig onderzoek bleek dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw vrees ten aanzien van beide bendes en evenmin ten aanzien van uw (ex-)schoonbroer. U haalde in dit verband geen geloofwaardige problemen aan. Deze beslissing werd bevestigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Toen u hier op gewezen werd tijdens uw persoonlijk onderhoud, antwoordde u niet akkoord te zijn met deze beoordeling. Gevraagd of u zaken wilde wijzigen aan de verklaringen die u aflegde tijdens uw vorige verzoek, haalde u geen wijzigingen aan en u stelde verder dat de betreffende problemen u "als dusdanig nadelen bezorgd

hebben" (CGVS (...)4Z, p.3-4). Echter moet worden beklemtoond dat de beoordeling van de RvV kracht van gewijsde heeft en met andere woorden vaststaat.

In onderhavig verzoek verklaart u vervolging te vrezen omwille van uw homoseksualiteit (CGVS (...)4Z, p.4). Het CGVS trekt uw seksuele oriëntatie niet in twijfel, doch benadrukt dat het loutere feit te behoren tot de LGBTI-gemeenschap in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er in de Salvadoraanse maatschappij sprake is van homofobie, discriminatie en geweld tegen leden van de LGBTI-gemeenschap, alsook dat de autoriteiten zich hier schuldig aan kunnen maken en dat er ernstige tekortkomingen zijn wat betreft adequate beschermingsmechanismen. Echter, uit dezelfde informatie blijkt eveneens dat homoseksuele handelingen niet strafbaar zijn in het land, noch wordt in de geraadpleegde bronnen melding gemaakt van eventuele gerechtelijke en/of politionele vervolging van leden van de LGBTI-gemeenschap omwille van hun seksuele oriëntatie en/of genderidentiteit (zie informatie in map "landeninformatie" in administratief dossier).

Wat betreft wetten en beleid, overstijgt El Salvador de meeste Centraal-Amerikaanse naties in het erkennen van de rechten van de leden van de LGBTI-gemeenschap. Zo heeft El Salvador verschillende internationale mensenrechtenverdragen ondertekend en is het het enige Centraal-Amerikaanse land dat lid is van de LGBTI Core Group van de Verenigde Naties. Leden van de LGBTI-gemeenschap worden tegen discriminatie beschermd door een arrest van het Hooggerechtshof uit 2009, door het strafwetboek en een ministerieel decreet van 2010. Overigens ging in 2015 de wet tegen haatmisdrijven van kracht. Hoewel er van deze mogelijkheid om haatmisdrijven te vervolgen tot nog toe nauwelijks toepassing werd gemaakt, wordt er wel initiatief genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren. Ter zake wordt verwezen naar een rechtszaak van 28 juli 2020 waarbij drie politieagenten tot twintig jaar gevangenisstraf werden veroordeeld omwille van de moord op een transvrouw. Niettegenstaande het misdrijf uiteindelijk niet werd geclassificeerd als haatmisdrijf, in tegenstelling tot wat de openbare aanklager had geformuleerd in zijn eerste aanklacht, betreft het een belangrijk precedent voor de LGBTI-gemeenschap in El Salvador. Voorts blijkt uit de toegevoegde informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador de Pride Parade wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving.

Op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, kan bijgevolg niet a priori worden aangenomen dat ieder lid van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador het risico loopt om het slachtoffer te worden van vervolging. Het risico om blootgesteld te worden aan geweld en discriminatie zal veelal afhangen van de specifieke context. Ook UNHCR heeft in de Eligibility Guidelines voor El Salvador van maart 2016 als standpunt dat een verzoek moet beoordeeld worden "depending on the particular circumstances of the case". Een individuele beoordeling van uw vraag naar internationale bescherming, waarbij u uw vrees voor vervolging in concreto dient aan te tonen, blijft dan ook noodzakelijk.

U bent er echter niet in geslaagd aan te tonen dat u in het geval van een terugkeer naar El Salvador een individuele en gegronde vrees voor vervolging dient te koesteren of een reëel risico op ernstige schade loopt, dit omwille van onderstaande redenen.

In de mate dat u heden twee incidenten inroept met de bende 18, moet worden vastgesteld dat uw verklaringen hieromtrent allerm minst overtuigend zijn gebleken.

Over het eerste, dat plaatsvond in september 2018 nabij uw woning, verklaart u dat u dit reeds vermeldde in uw eerste asielaanvraag maar daar toen niet bij verteld heeft dat de bendeleden toen scheldwoorden naar u riepen gelinkt aan uw homoseksualiteit en zij u aanvielen. U vertelde dit er niet bij in uw vorige verzoek omdat u niet wilde dat uw familieleden achter uw geaardheid zouden komen (CGVS (...)4Z, p.13). U vervolgens gevraagd naar de aanleiding waarom deze bendeleden u toen zo aanpakten, antwoordde u dat zij onder invloed van drugs waren en, opnieuw, dat zij u uitscholden vanwege uw homoseksualiteit (CGVS (...)4Z, p.21). Het CGVS merkt echter op dat u in uw vorige verzoek een andere aanleiding opgaf waarom de personen in kwestie u toen sloegen: zij zouden u verward hebben met iemand anders (CGVS (...)4, p.9). Dat u heden met geen woord meer rept over deze persoonsverwarring (CGVS (...)4Z, p.21), is dan ook opmerkelijk. Zeker aangezien uw moeder, die getuige was van het incident en tussenbeide kwam, verklaarde dat de bendeleden toen letterlijk tegen haar hadden gezegd "oh moeder, we hebben ons vergist" (CGVS (...)5, p.9 in administratief dossier). Uw bewering als zou deze aanvaring met bendeleden toe te schrijven zijn aan uw homoseksualiteit, kan dan ook niet zomaar worden aangenomen. In dat geval houdt het immers geen steek dat uw moeder zulke verklaringen zou afleggen over (haar getuigenis van) dat incident. Bovendien bleken jullie beider verklaringen over de omstandigheden ervan niet eenduidig. Over het aantal bendeleden stelt u zelf dat het een groep van meer dan 4 personen was (CGVS (...)4Z, p.21), hetgeen aansluit bij uw verklaring in uw vorige verzoek als zouden het er 6 geweest zijn (CGVS (...)4, p.9). U verklaarde tevens dat u geen

verwondingen opliep (CGVS (...)4, p.9). Volgens uw moeder waren het daarentegen 4 benedeleden die u belaagden en zouden zij u helemaal bont en blauw hebben achtergelaten (CGVS (...)5, p.9-10). En hoewel zij aangaf dat u werd aangevallen rond half 11 à 11 uur 's avonds (CGVS (...)5, p.9-10) – iets wat u in uw vorige verzoek ook bevestigde (CGVS (...)4, p.9) – stelt u thans dat dit incident in de vroege ochtend plaatsvond (CGVS (...)4Z, p.21). Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van dit hele gebeuren. Temeer u, zoals eerder aangestipt, blijft vasthouden aan uw relaas uit uw vorige verzoek (zie supra).

Ook bij de volgende incident met de bende 18 en de daaropvolgende afpersingen dienen vraagtekens te worden geplaatst. Opvallend is al dat u deze zaken nooit aanhaalde in uw eerste verzoek. Het argument dat u dit niet deed om uw geaardheid voor uw moeder en zus te kunnen verzwijgen, kan hierbij niet overtuigen. Er kan immers niet worden ingezien waarom u in uw eerste verzoek wél melding zou maken van het incident in september 2018, maar niet van deze laatste in 2019 en/of 2020 (CGVS (...)4Z, p.14, p.23). Temeer uw laatste contacten met de bende in wezen draaiden rond het afpersen van voeding en u zich dus, meegaand in uw argument, ook had kunnen beperken tot het vermelden van dit motief voor de bende om u te belagen. Daarenboven verklaarde u ook niets over deze incidenten tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (in het kader van uw huidige verzoek), ook niet toen men u vroeg of u zaken wilde toevoegen en evenmin toen zij peilden naar uw vrees bij terugkeer (DVZ-verklaring (...)4Z, vragen 16 en 19). Dit is toch erg merkwaardig. Hetzelfde kan worden gezegd van het feit dat u niet kon zeggen of uw eerste contact met de bende in Las Cimas in december 2019 dan wel in januari 2020 plaatsvond (CGVS (...)4Z, p.14, p.22). Nochtans kan worden verwacht dat u van dergelijke, ingrijpende zaken wel weet of deze al dan niet voor- of na de eindejaarsfeesten gebeurden. Gevraagd hoe vaak de benedeleden eten aan u kwamen vragen, bleek uw antwoord eveneens vaag (“het kon zijn dat zij op zaterdag of zondag kwamen”; CGVS (...)4Z, p.23), wat toch opvallend is gezien de gebeurtenissen zich allemaal voltrokken in een vrij kort tijdsbestek. Op 9 februari 2020 bent u immers al vertrokken uit El Salvador. Het gegeven dat de bende 18 u überhaupt pas in die periode begon af te persen oogt overigens onwaarschijnlijk, want u woonde daar al sinds 2018 en u werkte er al veel langer als zelfstandig verkoper (CGVS (...)4Z, p.5, p.9). Verder merkt het CGVS op dat u ook over deze gebeurtenissen zichzelf tegensprak. Zo vertelde u aanvankelijk dat het dezelfde groep benedeleden van 2018 was die u in 2019-2020 begon af te persen. U vertelde ook dat zij erop alludeerden dat zij reeds afwisten van uw homoseksualiteit en zeiden “dat u de gevolgen al kende” (CGVS (...)4Z, p.14), waaruit volgt dat het dezelfde personen moeten zijn geweest als voorheen. Bij verdere bevraging ontkende u dit echter en stelde u daarentegen dat het in 2018 en 2019-2020 verschillende personen waren van dezelfde bende (CGVS (...)4Z, p.22-23). Uw weinig consistente, vage en onwaarschijnlijke verklaringen zetten ook wat deze aanspreking (en volgende afpersingen) betreft, de geloofwaardigheid ervan op de helling.

Bijkomend kan worden toegevoegd dat u geen documentaire stukken hebt ingediend omtrent uw ingeroepen problemen met de bende 18. Uw relaas is wat dat betreft dus slechts gebaseerd op blote beweringen.

Gelet op al het bovenstaande maakt u niet aannemelijk in El Salvador persoonlijke problemen te hebben gekend met criminele bendes omwille van uw homoseksualiteit.

U verwijst voorts naar de problematische reactie van uw vader bij het ontdekken van uw homoseksualiteit. Het CGVS betwist op zich niet dat u toen een hevige discussie met hem kende, waarbij er slagen en verwondingen vielen, evenmin dat u in de periode daarvoor met uw mentale gezondheid worstelde (CGVS (...)4Z, p.10). Hoe betreurenswaardig ook, is het zo dat u ten tijde van deze feiten om en bij de 16 jaar oud was, en deze met andere woorden erg lang geleden plaatsvonden, rond het jaar 2002. Bovendien betrof dit een eenmalig incident daar u verklaarde sinds de dag na deze discussie niet meer met uw vader te hebben gesproken daarover, en hij 3 maanden later het land verliet. Pas 5 à 6 jaar daarna zouden jullie het contact terug hersteld hebben (CGVS (...)4Z, p.10, p.15-16). In ieder geval bleef u in de jaren na deze discussie in El Salvador wonen. U hebt er kunnen studeren, u oefende er verschillende jobs uit, u beschikte er over een vriendenkring, u had verscheidene relaties en u participeerde er in het uitgaansleven (zie ook infra). Ook hebt in 2014 tweemaal El Salvador verlaten voor een reis naar Guatemala en keerde u naderhand uit eigen initiatief naar uw land van herkomst terug (CGVS (...)4, p.5). U kunt bijgevolg geen gegronde noch actuele vrees aantonen louter omwille van de problemen met uw vader in 2002. Uit niets blijkt dat u zijn persoon zou moeten vrezen bij terugkeer. Temeer u heden al lange tijd terug met hem in contact staat en jullie band wellicht veel positiever is (geworden) dan u doet uitschijnen. U verklaart dat, wanneer jullie contact hebben, elkaar enkel begroetten maar niet meer dan dat. Voor de rest wil u naar eigen zeggen niet met hem spreken naar aanleiding van de gebeurtenissen in het verleden (CGVS (...)4Z, p.15-16). Echter dient in deze te worden gewezen op de brief die u neerlegt, op uw vraag geschreven en ondertekend door uw vader, waarin hij bevestigt dat u “de beslissing nam naar België te emigreren omwille van intimidatie, bedreigingen en geweld aangaande uw seksuele geaardheid” (CGVS (...)4Z, p.15-16; zie stuk nr. 1 in

documentenmap adm. dossier). Het is niet geloofwaardig dat u dergelijke gunst zou vragen aan uw vader en hij er vervolgens mee akkoord zou gaan om dit allemaal te schrijven, indien u niet met uw vader wil spreken en jullie gesprekken niet verder reiken dan begroetingen. Dat het vertrouwen tussen u en uw vader nog steeds is geschonden (CGVS (...)4Z, p.15) kan dan ook niet worden gevolgd, de koele band tussen jullie zoals door u beschreven, evenmin.

Er dienen tevens twijfels te worden geuit bij uw bewering als zouden uw moeder en uw zus K.(...) helemaal niets weten van uw geaardheid, althans op het moment van uw laatste persoonlijk onderhoud (CGVS (...)4Z, p.15). Op zich komt het al weinig aannemelijk over dat uw vader daar al zo'n 20 jaar van op de hoogte zou zijn, maar uw moeder en zus op hun beurt niet. De kans lijkt uitermate klein dat hij dit thema nooit zou hebben aangesneden met uw zus – met wie hij volgens u het meeste contact heeft (CGVS (...)4Z, p.16) – en hij dat zelfs niet zou hebben gedaan in de periode voor- of nadat hij voormelde brief voor u schreef. Per slot van rekening bevond uw zus zich, tot enige tijd geleden (zie infra), in een gelijkaardige situatie als u in een asielprocedure in België en moet hij over jullie allebei bezorgd geweest zijn. Daarnaast lijkt het onwaarschijnlijk dat uw moeder en uw zus u in al die jaren nooit vragen zouden hebben gesteld over uw geaardheid, zoals u aangaf (CGVS (...)4Z, p.17). Ten eerste is het zo dat, toen uw vader dat ontdekte rond 2002, uw zus zich in haar kamer in hetzelfde huis bevond (CGVS (...)4Z, p.17). Uw uitleg dat zij nog klein was en mogelijks niet beseftte waarover er gesproken werd, kan hierbij niet overtuigen daar jullie discussie er volgens u hevig aan toe ging, er geroepen werd en er zelfs een glazen tafel zou zijn gebroken (CGVS (...)4Z, p.11, 17). Daarbuiten moet zij op dat moment al zo'n 13 jaar geweest zijn, oud genoeg om te beseffen wat er zich rond haar afspeelde. Het is weinig aannemelijk dat uw zus in de nasleep van dit incident hier niet over zou hebben gesproken met u, al dan niet samen met uw moeder. Ten tweede verklaarde u dat verschillende van uw collega's bij Av.(...) afwisten van uw geaardheid "door opmerkingen, gebaren, houdingen die je van een heteroseksueel niet zou verwachten, dingen die ervoor zorgen dat je als homo wordt aanzien", wat het nog bedenkelijker maakt dat uw zus en uw moeder hier nooit iets van zouden hebben opgeworpen tegen u, zelfs niet in uw dertiger jaren (CGVS (...)4Z, p.20). Voor het overige moet worden opgemerkt dat, in het onwaarschijnlijke geval zij dat niet zouden weten, niets erop wijst dat uw moeder en zus u zouden afwijzen omwille van uw geaardheid, zoals u lijkt te speculeren (CGVS (...)4Z, p.15-17). Dat u steeds bij uw moeder en zus bleef inwonen en besloot om hierbij uw moeder financieel te steunen toen zij niet kon werken, illustreert immers dat jullie er een hechte band op nahouden (CGVS (...)4Z, p.19), net zoals het gegeven dat uw zus aan u de zorg toevertrouwde om voor haar twee dochters te zorgen toen zij een half jaar voor u reeds El Salvador verliet en zij aan u een volmacht gaf om later samen met uw twee nichtjes naar België af te reizen en haar hier te vervoegen (CGVS (...)4, p.6). In de marge plaatst u publiek zichtbare foto's van uw nichtjes op uw Facebookprofiel, hetgeen opnieuw jullie fijne band aantoont (zie stuk nr. 8 in map landeninformatie eerste verzoek). U beschikt met andere woorden over een ondersteunend familiaal netwerk, dat niet alleen uw moeder en zus omvat, maar ook uw vader. Ook met uw nicht Ju.(...) en de rest van diens gezin verklaarde u trouwens erg goede banden te onderhouden (CGVS (...)4Z, p.17).

In onderhavig verzoek haalt u verder aan discriminatie te hebben ondervonden bij Av.(...), een van uw jobs in El Salvador. Op zich kan worden aangenomen dat u daar op enigerlei wijze te kampen kreeg met opmerkingen, scheldwoorden en bijkomende taken omwille van uw geaardheid. Uiteraard zijn dergelijke zaken laakbaar te noemen. Echter houdt een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin in. Om te leiden tot een dergelijke vervolging, moeten de beroving van de rechten en de discriminatie van die aard zijn dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en overweldigend zijn dat de basisrechten van de mens worden aangetast. Dit is bij u niet het geval. Temeer er twijfels rijzen over de ernst van de feiten die u inroept. Zo liet u tijdens het persoonlijk onderhoud uitschijnen dat de reden voor uw plotse ontslag kaderde in deze discriminatie, maar met het officiële excuus dat men niet tevreden was van uw werk en het een moeilijke beslissing was geweest (CGVS (...)4Z, p.20). Het CGVS merkt echter op dat u gedurende 4 à 5 jaar bij het bedrijf in kwestie gewerkt heeft van 2013 tot 2017 (CGVS (...)4Z, p.8) en dus de bedenking kan worden gemaakt dat, indien uw overste(n) u werkelijk wilden ontslaan uit onvrede met uw geaardheid, zij dat logischerwijze al veel eerder uit eigen initiatief hadden kunnen doen. Dat dit in alle jaren daarvoor niet gebeurde en zij u naar eigen zeggen "probeerden te ontgoochelen zodat ik zou vertrekken en zodat ze mij niet zouden moeten ontslaan" (CGVS (...)4Z, p.10), oogt onwaarschijnlijk. Daarbij baseert u zich ook wat dit betreft slechts op blote beweringen daar u geen enkel document indiende waaruit überhaupt blijkt dat u ontslagen werd (om welke officiële reden dan ook) (CGVS (...)4Z, p.25-26). Anderzijds wijst het CGVS er nogmaals op dat u in 2014, middenin uw loopbaan bij Av.(...), tweemaal El Salvador uit reisde, nadien naar uw land terugkeerde en u vervolgens uw werkzaamheden bij ditzelfde bedrijf verderzette (CGVS (...)4, p.5). Ook dit relativeert toch enigszins de ernst van de discriminatie waarnaar u verwijst.

In dit verband kan nog worden aangestipt dat u vooraleer u bij Av.(...) aan de slag ging nog bij twee andere bedrijven gewerkt heeft; u verklaarde daar geen discriminatie te hebben ondervonden (CGVS

(...)4Z, p.8, p.21). Anderzijds zijn de problemen die u tijdens laatste job als zelfstandig verkoper kende, zoals eerder aangestipt, niet geloofwaardig (zie supra).

Tot slot moet worden opgemerkt dat verschillende elementen uit uw verklaringen erop wijzen dat u in El Salvador enigszins een normaal leven hebt kunnen uitbouwen en dit ook het geval moet zijn bij een terugkeer. Naast het gegeven dat u er aldus verschillende jobs hebt uitgevoerd, hebt u ook universitaire studies kunnen aanvangen in uw land (CGVS (...)4, p.3-4; CGVS (...)4Z, p.7-8). U beschikt(e) er bovendien over een kring van vrienden en vriendinnen, waaronder personen die eveneens bij de LGBTI-gemeenschap hoorden, met wie u samen uitrustte, uit eten ging of de bioscoop bezocht (CGVS (...)4Z, p.19-20). Sommige leden van uw vriendenkring waren op de hoogte van uw homoseksualiteit, zoals uw schoolvrienden die u naar eigen zeggen aanvaardden zoals u was (CGVS (...)4Z, p.15). Anderen wisten dat dan weer niet, maar uit uw verklaringen blijkt dat voor de vriendinnen bij wie u niet expliciet uit de kast was gekomen, uw geaardheid eigenlijk niet uitmaakte en u, met andere woorden, nog steeds op hen kon rekenen (CGVS (...)4Z, p.19-20). Het CGVS verwijst in deze naar de Facebookfoto's van uw vriend Me.(...) die u zelf indiende; op één daarvan bent u te zien in het aangename gezelschap van een groep vrienden (CGVS (...)4Z, p.25; zie stuk 4 in documentenmap adm. dossier). Anderzijds bent u ook veelvuldig te zien op het Instagramprofiel van deze vriend; dit betreffen foto's over een tijdspanne van verschillende jaren (waaronder de periode september 2019, een half jaar voor uw vertrek) en waaruit telkens blijkt dat u een fijne tijd beleefde met hem en uw andere vrienden in El Salvador (zie stuk 7 in map "landeninformatie" adm. dossier). Uit uw beschrijvingen volgt voorts dat u al sinds uw middelbare schooltijd bekend raakte met de plaatsen waar leden van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador samenkwamen, en dat u daarnaast evenementen en discotheken bezocht gelinkt aan de Salvadoraanse LGBTI-scene (CGVS (...)4Z, p.12, p.13). U had bovendien verschillende, waaronder drie serieuze, relaties met mannen in uw land van herkomst, waaronder uw huidige partner met wie u al sinds 2013 samen bent (CGVS (...)4Z, p.10-13). Uit dit alles kan worden geconcludeerd dat u ginds uw geaardheid en seksualiteit toch in zekere mate vrij kon beleven, relaties met mannen kon hebben, kon omgaan en uitgaan met andere leden van de LGBTI-gemeenschap en dat u, in tegenstelling tot wat u verklaarde, niet steeds als hetero moest leven (CGVS (...)4Z, p.14).

Omwille van de hierboven opgesomde redenen, kan het statuut van vluchteling u niet worden toegekend, evenmin dat van subsidiair beschermde cf. artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

De documenten die u in het kader van uw tweede verzoek indient, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het schrijven van uw partner J.(...) Da.(...), uw foto's met hem, de screenshots van jullie Whatsapp-gesprek, alsook de andere screenshots van Whatsapp en Messenger, ondersteunen uw verklaringen over uw seksuele geaardheid, over uw relaties met mannen in El Salvador, over uw vriendenkring ginds en uw huidige contacten met een man in België (stukken 3, 4, 5, 7, 8 en 9). Dit zijn elementen die het CGVS niet betwist. Het loutere gegeven dat u tot de LGBTI-gemeenschap behoort is echter op zich onvoldoende om aanspraak te maken op een internationale beschermingsstatus (zie supra). U dient wat dat betreft een actuele, persoonlijke en concrete vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aannemelijk te maken doch u bleef hier in gebreke. Het schrijven van uw vader en het attest van Rainbow House, waarin respectievelijk staat dat u intimidatie, bedreigingen en geweld kende in El Salvador vanwege uw homoseksualiteit en u uw geaardheid diende verborgen te houden in uw land, kunnen dat evenmin daar deze louter gebaseerd zijn op uw eigen verklaringen (stukken 1 en 10). Eerder in deze beslissing is echter gebleken dat uw problemen met bendeleden niet geloofwaardig zijn en er behoorlijk wat twijfels rijzen bij uw verklaringen over de reactie van en uw band met uw naaste familieleden (zie supra). Ook de begeleidende brief van uw advocaat kan daarom de eerder gedane vaststellingen niet ombuigen (stuk 2). De bundels met nieuwsberichten evenmin. Deze belichten de situatie van de LGBTI-gemeenschap van El Salvador in de pers maar hebben geen uitstaans met uw persoonlijke zaak (stukken 6 en 11). U verklaarde overigens dat het algemene berichten zijn waar uw naam niet in vermeld staat (CGVS (...)4Z, p.26).

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ireland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, §

111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire van 13 juli 2021 (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_apres_un_episode_migratoire_20210713.pdf), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit cijfers van IOM van 2021 blijkt dat de meeste terugkeerders het gebrek aan economische mogelijkheden aangaven als de hoofdrede om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 304 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet in aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie van terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de beschikbare informatie (COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022, UNHCR guidelines van maart 2016) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus Salvador. Situation Sécuritaire van 4 juli 2022 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20220704.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html>) in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door de aanwezige bendes en de Salvadoraanse politie en veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is gerelateerd aan de bendes. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen bendes, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Uit de aard en/of vorm van het geweld gebruikt door de bendes en de Salvadoraanse autoriteiten blijkt duidelijk dat welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel worden geviséerd. Het geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook

onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. Ondanks de ontwikkelingen in El Salvador is er echter geen sprake van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ondanks de precaire situatie in El Salvador, blijkt uit de informatie niet dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Voor de volledigheid kan nog worden aangestipt dat het CGVS in hoofde van uw zus en moeder overging tot een beslissing niet-ontvankelijk. Ook voor de drie kinderen van uw zus nam het CGVS een beslissing niet-ontvankelijk. Een kopie van deze beslissingen werd toegevoegd aan de map "landeninformatie" van uw administratief dossier.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook meent verzoeker dat er een manifeste appreciatiefout voorligt.

Na een theoretische uiteenzetting van de aangehaalde rechtsbepalingen gaat verzoeker uitgebreid in op de situatie van LGBTIQ in El Salvador en de afwezigheid van nationale bescherming, waarop hij besluit dat het loutere feit dat hij homoseksueel is – hetgeen door het CGVS niet wordt betwist – voldoende is om te besluiten tot een nood aan internationale bescherming in zijner hoofde.

Vervolgens betwist verzoeker de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is. Verzoeker gaat daarbij eveneens uitgebreid in op de situatie van terugkeerders na een verblijf in het buitenland en benadrukt in dit verband dat hij reeds in het verleden geconfronteerd werd met bende problemen.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoeker voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de

devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund en de kritiek van de verzoekers daarop.

2.3.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

2.3.3. Motieven van de bestreden beslissing

2.3.3.1. In de bestreden beslissing worden verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd om volgende redenen:

(i) tijdens verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming haalde verzoeker problemen aan met de bende MS alsook met de bende 18, waar de ex-partner van verzoekers zus toe behoort; de Raad oordeelde, in navolging van de commissaris-generaal, dat deze vrees ten aanzien van beide

bendes en ten aanzien van zijn (ex-)schoonbroer ongeloofwaardig was; door in het kader van het huidige verzoek te stellen dat hij geen wijzigingen wenst toe te voegen aan de verklaringen van zijn vorig verzoek, kan verzoeker geen afbreuk doen aan de beoordeling van de Raad die kracht van gewijsde heeft;

(ii) wat betreft verzoekers vrees omwille van zijn seksuele oriëntatie dient opgemerkt dat (a) het loutere feit te behoren tot de LGBTI-gemeenschap in El Salvador op zich niet voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, (b) verzoeker er niet in slaagt *in concreto* een nood aan internationale bescherming aan te tonen in dit verband vermits (1) aangaande het vermeende incident in september 2018 moet worden vastgesteld dat hij dit reeds vermeldde tijdens zijn eerste verzoek om internationale bescherming maar daar toen niet heeft verteld dat de benedeleden toen scheldwoorden naar hem riepen gelinkt aan zijn homoseksualiteit, integendeel dat hij aangaf dat de benedeleden zeiden dat het om een persoonsverwarring ging, hetgeen verzoekers moeder – die getuige was van het incident en tussenbeide kwam – ook bevestigde, zodat zijn bewering thans dat het omwille van zijn homoseksualiteit was dat hij werd lastiggevallen niet kan overtuigen; de verklaringen van verzoeker enerzijds en deze van zijn moeder anderzijds over dit incident zijn niet eenduidig, (2) ook het volgende incident met de bende 18 roept vraagtekens op daar verzoeker dit nooit aanhaalde tijdens zijn eerste verzoek (te meer daar deze contacten met de bende in wezen draaiden rond het afpersen van voeding), hij dit onvermeld liet tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken tijdens zijn huidige verzoek, hij vage verklaringen aflegde over zijn contacten met de bende en zich zelfs tegenspreekt over het incident, alsook dat het niet aannemelijk is dat de bende 18 hem pas in december 2019-januari 2020 begon af te persen, (3) verzoeker geen enkel stuk kan voorleggen ter staving van zijn ingeroepen problemen met de bende 18, (4) de problematische reactie van verzoekers vader bij het ontdekken van zijn homoseksualiteit een eenmalig incident betrof dat ver in het verleden is gelegen, in ieder geval blijkt dat verzoeker na deze discussie nog jaren in El Salvador bleef wonen waarbij hij kon studeren, verschillende jobs kon uitoefenen, een vriendenkring had, verschillende relaties had en participeerde in het uitgaansleven; er verschillende indicaties zijn dat verzoekers band met zijn vader wellicht veel positiever is (geworden) dan hij doet uitschijnen, (5) er twijfels bestaan dat verzoekers moeder en zus K. helemaal niets weten van zijn geaardheid en er hoe dan ook moet worden opgemerkt dat niets erop wijst dat verzoekers moeder en zus hem zouden afwijzen omwille van zijn geaardheid, (6) wat betreft de discriminatie die verzoeker stelt te hebben ondervonden tijdens zijn werk bij Av. moet worden vastgesteld dat dit niet zodanig systematisch en overweldigend van aard was dat zijn basisrechten als mens werden aangetast en integendeel indicaties voor handen zijn die de ernst van de discriminatie relativeren; verzoeker geeft ook aan voor twee andere bedrijven te hebben gewerkt voor hij bij Av. aan de slag ging waar hij niet met discriminatie werd geconfronteerd en de problemen die hij schetst in het kader van zijn job als zelfstandige verkoper werden reeds ongeloofwaardig bevonden, (7) verschillende elementen uit verzoekers verklaringen erop wijzen dat verzoeker in El Salvador enigszins een normaal leven heeft kunnen uitbouwen en dit ook het geval moet zijn bij een eventuele terugkeer;

(iii) de documenten die verzoeker voorlegt zijn niet van die aard dat ze de appreciatie van zijn verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen;

(iv) uit informatie blijkt niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt om blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet;

(v) het gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, het (crimineel) geweld in El Salvador is in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard, hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, verzoeker brengt geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Al deze motieven worden op omstandige wijze toegelicht in de bestreden beslissing.

2.3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Verzoeker duidt dat zijn vader toen verzoeker zestien jaar was, ontdekte dat hij homoseksueel was en hierop problematisch reageerde. Naderhand gingen verzoeker en zijn zus bij hun moeder wonen. Deze laatste zouden niet op de hoogte zijn van verzoekers geaardheid. Verzoeker verwijst voorts naar twee incidenten met bendeleden in respectievelijk september 2018 en december 2019-januari 2020 omwille van zijn homoseksualiteit en geeft ook aan op zijn werk bij Av. gediscrimineerd te zijn geweest en uiteindelijk zelfs te zijn ontslagen. Verzoeker geeft aan te vrezen te worden gediscrimineerd op basis van zijn seksuele voorkeur en bijgevolg geen volwaardig leven te kunnen leiden in El Salvador.

2.3.4.2. De Raad stelt na lezing van het administratief dossier, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.4.3. Vooreerst wijst de Raad erop dat in het kader van verzoekers eerste verzoek om internationale bescherming in zijn arrest nr. 263 417 van 8 november 2021 werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van de voorgehouden problemen met bendes die zouden zijn voortgevloeid uit het feit dat verzoekers zus K. een relatie had met een lid van de bende 18. Verzoeker ging niet in cassatieberoep tegen deze beslissing. Bijgevolg geniet dit arrest, voor wat betreft de hierin gedane vaststellingen, kracht en gezag van gewijsde.

Verzoeker werd tijdens zijn persoonlijk onderhoud in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming gevraagd of hij vasthoudt aan deze problemen met de bendeleden die hij en zijn familie verklaarden in het kader van het eerste verzoek. Hierop antwoordt verzoeker bevestigend en geeft hij aan dat deze hem "*als dusdanig nadelen bezorgd [hebben]*" (administratief dossier, CGVS, p. 3-4).

Het louter verwijzen naar elementen die in het verleden niet geloofwaardig werden bevonden, volstaat niet om de vroegere geloofwaardigheidsbeoordeling om te buigen.

2.3.4.4. Verder dient te worden vastgesteld dat verzoekers seksuele geaardheid *in casu* niet in twijfel wordt getrokken.

2.3.4.4.1. Uit de door beide partijen ter beschikking gestelde landeninformatie blijkt dat El Salvador, wat betreft wetten en beleid, de meeste Centraal-Amerikaanse naties overstijgt in het erkennen van de rechten van de leden van de LGBTQI-gemeenschap. Zo zijn homoseksuele handelingen niet strafbaar in El Salvador en is er evenmin sprake van gerechtelijke en/of politieke strafvervolging van leden van de LGBTQI-gemeenschap louter omwille van hun seksuele geaardheid en/of genderidentiteit. El Salvador heeft verschillende mensenrechtenverdragen ondertekend en is het enige Centraal-Amerikaanse land dat lid is van de LGBTI Core Group van de Verenigde Naties. Wat betreft het recht op non-discriminatie worden leden van de LGBTQI-gemeenschap tegen discriminatie beschermd op grond van een arrest van het Hooggerechtshof uit 2009, door een aantal bepalingen van het strafwetboek en een ministerieel decreet van 2010, doch deze bescherming kent haar beperkingen. In 2015 werd een wet tegen haatmisdrijven aangenomen waardoor het mogelijk is om haatmisdrijven op basis van genderidentiteit en seksuele geaardheid te vervolgen.

Leden van de LGBTQI-gemeenschap kunnen zich voorts ook vrij verenigen en elkaar vrij ontmoeten in het openbaar. Zo blijkt uit de voorliggende informatie dat er in El Salvador verschillende organisaties bestaan die ijveren voor LGBTI-rechten en dat er reeds meer dan twintig jaar lang elk jaar in San Salvador een *pride parade* wordt georganiseerd om zichtbaarheid te geven aan deze groep in de samenleving. In 2018 namen meer dan twaalfduizend mensen deel aan de *Gay Pride* in de hoofdstad van El Salvador en aan de verschillende activiteiten die werden georganiseerd door de Nationale LGBTI-federatie, verschillende overheidsinstanties en buitenlandse consulaten. Verschillende deelnemers aan de *Gay Pride* getuigden, naast de moeilijkheden die ze nog steeds ondervonden in het dagelijkse leven omwille van hun geaardheid, ook van een verbeterde situatie voor LGBTI in El Salvador ten opzichte van vroeger.

Dit neemt niet weg dat er in de Salvadoraanse samenleving in de praktijk nog steeds sprake is van een grote mate van machismo, homofobie, transfobie, discriminatie en geweld tegen LGBTQI-personen. LGBTQI-personen worden disproportioneel geraakt door het wijdverspreid geweld. Zowel de eigen families, als bendes als politieagenten maken zich schuldig aan geweld tegen seksuele minderheden,

waarbij transgenders en in het bijzonder transvrouwen een bijzonder risico op geweld lopen. Dit geweld kan verschillende vormen aannemen zoals moord, foltering, seksueel geweld en afpersing. Er wordt een stijgende trend van geweldsdelicten waargenomen. LGTBQI-persoon in El Salvador blijven verder kwetsbaar voor wijdverspreide discriminatie.

Van de mogelijkheid om haatmisdrijven op basis van genderidentiteit en seksuele geaardheid te vervolgen, werd tot nog toe nauwelijks toepassing gemaakt. Gebrek aan middelen, expertise en training van het openbaar ministerie om haatmisdrijven degelijk te onderzoeken en te vervolgen wordt in de landeninformatie aangehaald als belangrijke redenen voor het niet toepassen van de verzwaarde straffen voor haatmisdrijven. Op 28 juli 2020 werden drie politieagenten tot twintig jaar gevangenisstraf veroordeeld omwille van de moord op een transvrouw. Niettegenstaande het misdrijf uiteindelijk niet werd geclassificeerd als haatmisdrijf, in tegenstelling tot wat de openbare aanklager had geformuleerd in zijn eerste aanklacht, betreft het wel degelijk een belangrijk precedent voor de LGTBQI-gemeenschap in El Salvador daar het een patroon van straffeloosheid doorbreekt (administratief dossier, map 'Landeninformatie', El Faro, *"Camila, the First Transgender Victim to Find Justice in 25 Years"* van 2 oktober 2020).

In de praktijk blijken de inspanningen om leden van de LGTBQI-gemeenschap te beschermen veelal inadequaat. Hoewel er initiatief wordt genomen om politieagenten en openbare aanklagers te sensibiliseren, stelde de ombudsman voor de verdediging van mensenrechten in een rapport van 2019 vast dat politie en parket falen in het onderzoeken en vervolgen van haatmisdrijven. Verder zouden volgens activisten initiatieven die onder vorige regeringen werden opgestart om LGTBQI-inclusie te promoten, heden niet meer worden uitgevoerd of slechts in minimale vorm, zoals de verschillende sensibiliseringstrainingen voor politieagenten. Zo werd de telefonische hulplijn voor LGTBQI-persoon om hen bij te staan in situaties van haat en discriminatie stopgezet nadat het Secretariaat voor Sociale inclusie werd gesloten. Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie, voorgelegd door beide partijen, besluit de Raad verder dat slachtoffers van homofoob geweld en discriminatie zich weliswaar kunnen wenden tot de Salvadoraanse overheden om bescherming te vragen maar dat er ernstige tekortkomingen zijn wat betreft doeltreffende beschermingsmechanismen en dit gelet op de homofobie, de discriminatie en het geweld waaraan ook de Salvadoraanse overheden zich ten aanzien van LGTBQI-persoon schuldig maken.

Hieruit volgt dat de situatie van seksuele minderheden in El Salvador problematisch kan zijn en dat LGTBQI-persoon er worden geconfronteerd met homofobie, discriminatie en homofoob geweld. Het voorgaande wordt tevens bevestigd in de richtlijnen van UNHCR waarin LGTBQI-persoon worden aangemerkt als personen met een potentieel risicoprofiel (UNHCR, *'Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador'*, maart 2016, p. 38-39).

Evenwel kan uit de landeninformatie niet blijken dat de discriminatie en het geweld tegen LGTBQI-persoon dermate systematisch en hoog zijn dat elke LGTBQI-persoon in El Salvador louter omwille van zijn, haar of hun seksuele geaardheid of genderidentiteit vervolging of ernstige schade riskeert. Verzoeker toont dit ook niet aan.

Een individuele beoordeling van het beschermingsverzoek blijft dan ook noodzakelijk. Dit volgt ook duidelijk uit de richtlijnen van UNHCR waarin wordt beklemtoond dat LGTBQI-persoon, afhankelijk van de individuele omstandigheden van de zaak, nood kunnen hebben aan bescherming omwille van het behoren tot een sociale groep (*"Depending on the particular circumstances of the case, UNHCR considers that individuals of diverse sexual orientations and/or gender identities may be in need of international refugee protection on the basis of their membership of a particular social group, or on the basis of other Convention grounds."*, UNHCR, *'Eligibility guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador'*, maart 2016, p. 38-39; COI Focus, *"El Salvador: Situation Sécuritaire"* van 4 juli 2022, p. 21).

Hoewel het voorgaande de Raad verder doet besluiten dat beschermingsverzoeken van LGTBQI-persoon uit El Salvador met grote voorzichtigheid moeten worden beoordeeld daar zij een groter risico lopen om het slachtoffer te worden van vervolging of ernstige schade, neemt dit niet weg dat het enkele feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich niet volstaat om *a priori* te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of ernstige schade in hoofde van de betrokkene en dat het risico voor verzoeker aldus *in concreto* aannemelijk moet worden gemaakt.

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar zijn land van herkomst te worden blootgesteld aan vervolging of ernstige schade omwille van zijn homoseksuele geaardheid moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene omstandigheden voor LGBTQI-personen in El Salvador en de algemene veiligheidssituatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen. Daarbij moet, zoals verzoeker ook opmerkt in het verzoekschrift, rekening worden gehouden met de omstandigheid dat hij ook te maken kan krijgen met bendegeweld of politiegeweld bij terugkeer en met het gegeven dat er in El Salvador, ondanks een wettelijk kader, geen garantie is op een daadwerkelijke bescherming hiertegen door de Salvadoraanse overheden.

Door bepaalde bevindingen van de informatie waarop de commissaris-generaal zich heeft gebaseerd, te benadrukken, doet verzoeker geen afbreuk aan voorgaande overwegingen. Ook het gegeven dat deze bevindingen worden bevestigd door de verschillende artikelen waaruit verzoeker in voorliggend verzoekschrift citeert, doet niets af aan de pertinente overweging dat hieruit niet blijkt dat het enkele feit homoseksueel te zijn in El Salvador op zich volstaat om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in hoofde van de betrokkene. Verzoeker dient dan ook *in concreto* aan te tonen dat hij persoonlijk het risico loopt om in El Salvador te worden bedreigd of vervolgd omwille van zijn homoseksuele geaardheid.

2.3.4.4.2. Verzoeker kan worden bijgetreden waar hij in het verzoekschrift opmerkt dat van hem niet kan worden verwacht dat hij zijn homoseksuele geaardheid verbergt om het risico op vervolging te vermijden (HvJ 7 november 2013, C-199/12 tot en met C-201/12, pt. 76). Evenwel blijkt uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud niet dat verzoeker zijn geaardheid in El Salvador verborgen diende te houden, maar blijkt eerder dat hij in zekere mate zijn geaardheid openlijk beleefde. Te dezen overweegt de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Naast het gegeven dat u er aldus verschillende jobs hebt uitgevoerd, hebt u ook universitaire studies kunnen aanvaarden in uw land (CGVS (...)4, p.3-4; CGVS (...)4Z, p.7-8). U beschikt(e) er bovendien over een kring van vrienden en vriendinnen, waaronder personen die eveneens bij de LGBTI-gemeenschap hoorden, met wie u samen uitrustte, uit eten ging of de bioscoop bezocht (CGVS (...)4Z, p.19-20). Sommige leden van uw vriendenkring waren op de hoogte van uw homoseksualiteit, zoals uw schoolvrienden die u naar eigen zeggen aanvaardden zoals u was (CGVS (...)4Z, p.15). Anderen wisten dat dan weer niet, maar uit uw verklaringen blijkt dat voor de vriendinnen bij wie u niet expliciet uit de kast was gekomen, uw geaardheid eigenlijk niet uitmaakte en u, met andere woorden, nog steeds op hen kon rekenen (CGVS (...)4Z, p.19-20). Het CGVS verwijst in deze naar de Facebookfoto's van uw vriend Me.(...) die u zelf indiende; op één daarvan bent u te zien in het aangename gezelschap van een groep vrienden (CGVS (...)4Z, p.25; zie stuk 4 in documentenmap adm. dossier). Anderzijds bent u ook veelvuldig te zien op het Instagramprofiel van deze vriend; dit betreffen foto's over een tijdspanne van verschillende jaren (waaronder de periode september 2019, een half jaar voor uw vertrek) en waaruit telkens blijkt dat u een fijne tijd beleefde met hem en uw andere vrienden in El Salvador (zie stuk 7 in map “landeninformatie” adm. dossier). Uit uw beschrijvingen volgt voorts dat u al sinds uw middelbare schooltijd bekend raakte met de plaatsen waar leden van de LGBTI-gemeenschap in El Salvador samenkwamen, en dat u daarnaast evenementen en discotheken bezocht gelinkt aan de Salvadoraanse LGBTI-scene (CGVS (...)4Z, p.12, p.13). U had bovendien verschillende, waaronder drie serieuze, relaties met mannen in uw land van herkomst, waaronder uw huidige partner met wie u al sinds 2013 samen bent (CGVS (...)4Z, p.10-13). Uit dit alles kan worden geconcludeerd dat u ginds uw geaardheid en seksualiteit toch in zekere mate vrij kon beleven, relaties met mannen kon hebben, kon omgaan en uitgaan met andere leden van de LGBTI-gemeenschap en dat u, in tegenstelling tot wat u verklaarde, niet steeds als hetero moest leven (CGVS (...)4Z, p.14).”

Uit zijn verklaringen blijkt aldus dat hij zijn geaardheid in zekere mate openlijk kon beleven in El Salvador.

In zoverre verzoeker benadrukt dat zijn moeder en zus K. niet op de hoogte zijn van zijn geaardheid omdat zijn ouders gescheiden zijn en zijn vader zijn dreigement om zijn moeder en zus op de hoogte te brengen nooit heeft hardgemaakt, volhardt hij in wezen in eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, uit hij blote beweringen en minimaliseert hij de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal waarmee hij niet vermag afbreuk te doen aan de pertinente vaststellingen waar dienaangaande in de bestreden beslissing staat te lezen als volgt:

“Er dienen tevens twijfels te worden geuit bij uw bewering als zouden uw moeder en uw zus K.(...) helemaal niets weten van uw geaardheid, althans op het moment van uw laatste persoonlijk onderhoud (CGVS (...)4Z, p.15). Op zich komt het al weinig aannemelijk over dat uw vader daar al zo'n 20 jaar van op de hoogte zou zijn, maar uw moeder en zus op hun beurt niet. De kans lijkt uitermate klein dat hij dit

thema nooit zou hebben aangesneden met uw zus – met wie hij volgens u het meeste contact heeft (CGVS (...)4Z, p.16) – en hij dat zelfs niet zou hebben gedaan in de periode voor- of nadat hij voormelde brief voor u schreef. Per slot van rekening bevond uw zus zich, tot enige tijd geleden (zie infra), in een gelijkaardige situatie als u in een asielprocedure in België en moet hij over jullie allebei bezorgd geweest zijn. Daarnaast lijkt het onwaarschijnlijk dat uw moeder en uw zus u in al die jaren nooit vragen zouden hebben gesteld over uw geaardheid, zoals u aangaf (CGVS (...)4Z, p.17). Ten eerste is het zo dat, toen uw vader dat ontdekte rond 2002, uw zus zich in haar kamer in hetzelfde huis bevond (CGVS (...)4Z, p.17). Uw uitleg dat zij nog klein was en mogelijks niet besepte waarover er gesproken werd, kan hierbij niet overtuigen daar jullie discussie er volgens u hevig aan toe ging, er geroepen werd en er zelfs een glazen tafel zou zijn gebroken (CGVS (...)4Z, p.11, 17). Daarbuiten moet zij op dat moment al zo'n 13 jaar geweest zijn, oud genoeg om te beseffen wat er zich rond haar afspeelde. Het is weinig aannemelijk dat uw zus in de nasleep van dit incident hier niet over zou hebben gesproken met u, al dan niet samen met uw moeder. Ten tweede verklaarde u dat verschillende van uw collega's bij Av.(...) afwisten van uw geaardheid "door opmerkingen, gebaren, houdingen die je van een heteroseksueel niet zou verwachten, dingen die ervoor zorgen dat je als homo wordt aanzien", wat het nog bedenkelijker maakt dat uw zus en uw moeder hier nooit iets van zouden hebben opgeworpen tegen u, zelfs niet in uw dertiger jaren (CGVS (...)4Z, p.20). Voor het overige moet worden opgemerkt dat, in het onwaarschijnlijke geval zij dat niet zouden weten, niets erop wijst dat uw moeder en zus u zouden afwijzen omwille van uw geaardheid, zoals u lijkt te speculeren (CGVS (...)4Z, p.15-17). Dat u steeds bij uw moeder en zus bleef inwonen en besloot om hierbij uw moeder financieel te steunen toen zij niet kon werken, illustreert immers dat jullie er een hechte band op nahouden (CGVS (...)4Z, p.19), net zoals het gegeven dat uw zus aan u de zorg toevertrouwde om voor haar twee dochters te zorgen toen zij een half jaar voor u reeds El Salvador verliet en zij aan u een volmacht gaf om later samen met uw twee nichtjes naar België af te reizen en haar hier te vervoegen (CGVS (...)4, p.6). In de marge plaatst u publiek zichtbare foto's van uw nichtjes op uw Facebookprofiel, hetgeen opnieuw jullie fijne band aantoont (zie stuk nr. 8 in map landeninformatie eerste verzoek). U beschikt met andere woorden over een ondersteunend familiaal netwerk, dat niet alleen uw moeder en zus omvat, maar ook uw vader. Ook met uw nicht Ju.(...) en de rest van diens gezin verklaarde u trouwens erg goede banden te onderhouden (CGVS (...)4Z, p.17)."

2.3.4.4.3. Verder dient te worden vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen geen enkel voldoende zwaarwegend persoonlijk feit blijkt waaruit zou blijken dat hij met redelijke waarschijnlijkheid dient te vrezen voor vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag.

Verzoeker verklaart in dit verband dat hij in september 2018 werd aangevallen door bendeleden tegenover zijn huis en dit omwille van zijn geaardheid. In december 2019 of januari 2020 raakte verzoeker opnieuw verwikkeld in een incident met bendeleden waarbij hij opnieuw werd beschimpt omwille van zijn geaardheid en ook in het kader van zijn werk als verkoper van maaltijden.

De commissaris-generaal stelt evenwel terecht vast als volgt

"Over het eerste, dat plaatsvond in september 2018 nabij uw woning, verklaart u dat u dit reeds vermeldde in uw eerste asielaanvraag maar daar toen niet bij verteld heeft dat de bendeleden toen scheldwoorden naar u riepen gelinkt aan uw homoseksualiteit en zij u aanvielen. U vertelde dit er niet bij in uw vorige verzoek omdat u niet wilde dat uw familieleden achter uw geaardheid zouden komen (CGVS (...)4Z, p.13). U vervolgens gevraagd naar de aanleiding waarom deze bendeleden u toen zo aanpakten, antwoordde u dat zij onder invloed van drugs waren en, opnieuw, dat zij u uitscholden vanwege uw homoseksualiteit (CGVS (...)4Z, p.21). Het CGVS merkt echter op dat u in uw vorige verzoek een andere aanleiding opgaf waarom de personen in kwestie u toen sloegen: zij zouden u verward hebben met iemand anders (CGVS (...)4, p.9). Dat u heden met geen woord meer rept over deze persoonsverwarring (CGVS (...)4Z, p.21), is dan ook opmerkelijk. Zeker aangezien uw moeder, die getuige was van het incident en tussenbeide kwam, verklaarde dat de bendeleden toen letterlijk tegen haar hadden gezegd "oh moeder, we hebben ons vergist" (CGVS (...)5, p.9 in administratief dossier). Uw bewering als zou deze aanvaring met bendeleden toe te schrijven zijn aan uw homoseksualiteit, kan dan ook niet zomaar worden aangenomen. In dat geval houdt het immers geen steek dat uw moeder zulke verklaringen zou afleggen over (haar getuigenis van) dat incident. Bovendien bleken jullie beider verklaringen over de omstandigheden ervan niet eenduidig. Over het aantal bendeleden stelt u zelf dat het een groep van meer dan 4 personen was (CGVS (...)4Z, p.21), hetgeen aansluit bij uw verklaring in uw vorige verzoek als zouden het er 6 geweest zijn (CGVS (...)4, p.9). U verklaarde tevens dat u geen verwondingen opliep (CGVS (...)4, p.9). Volgens uw moeder waren het daarentegen 4 bendeleden die u belaagden en zouden zij u helemaal bont en blauw hebben achtergelaten (CGVS (...)5, p.9-10). En hoewel zij aangaf dat u werd aangevallen rond half 11 à 11 uur 's avonds (CGVS (...)5, p.9-10) – iets

wat u in uw vorige verzoek ook bevestigde (CGVS (...)4, p.9) – stelt u thans dat dit incident in de vroege ochtend plaatsvond (CGVS (...)4Z, p.21). Dergelijke tegenstrijdigheden ondermijnen de geloofwaardigheid van dit hele gebeuren. Temeer u, zoals eerder aangestipt, blijft vasthouden aan uw relaas uit uw vorige verzoek (zie supra).

Ook bij de volgende incident met de bende 18 en de daaropvolgende afpersingen dienen vraagtekens te worden geplaatst. Opvallend is al dat u deze zaken nooit aanhaalde in uw eerste verzoek. Het argument dat u dit niet deed om uw geaardheid voor uw moeder en zus te kunnen verzwijgen, kan hierbij niet overtuigen. Er kan immers niet worden ingezien waarom u in uw eerste verzoek wél melding zou maken van het incident in september 2018, maar niet van deze laatste in 2019 en/of 2020 (CGVS (...)4Z, p.14, p.23). Temeer uw laatste contacten met de bende in wezen draaiden rond het afpersen van voeding en u zich dus, meegaand in uw argument, ook had kunnen beperken tot het vermelden van dit motief voor de bende om u te belagen. Daarenboven verklaarde u ook niets over deze incidenten tijdens uw eerste interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (in het kader van uw huidige verzoek), ook niet toen men u vroeg of u zaken wilde toevoegen en evenmin toen zij peilden naar uw vrees bij terugkeer (DVZ-verklaring (...)4Z, vragen 16 en 19). Dit is toch erg merkwaardig. Hetzelfde kan worden gezegd van het feit dat u niet kon zeggen of uw eerste contact met de bende in Las Cimas in december 2019 dan wel in januari 2020 plaatsvond (CGVS (...)4Z, p.14, p.22). Nochtans kan worden verwacht dat u van dergelijke, ingrijpende zaken wel weet of deze al dan niet voor- of na de eindejaarsfeesten gebeurden. Gevraagd hoe vaak de bendeleden eten aan u kwamen vragen, bleek uw antwoord eveneens vaag (“het kon zijn dat zij op zaterdag of zondag kwamen”; CGVS (...)4Z, p.23), wat toch opvallend is gezien de gebeurtenissen zich allemaal voltrokken in een vrij kort tijdsbestek. Op 9 februari 2020 bent u immers al vertrokken uit El Salvador. Het gegeven dat de bende 18 u überhaupt pas in die periode begon af te persen oogt overigens onwaarschijnlijk, want u woonde daar al sinds 2018 en u werkte er al veel langer als zelfstandig verkoper (CGVS (...)4Z, p.5, p.9). Verder merkt het CGVS op dat u ook over deze gebeurtenissen zichzelf tegensprak. Zo vertelde u aanvankelijk dat het dezelfde groep bendeleden van 2018 was die u in 2019-2020 begon af te persen. U vertelde ook dat zij erop alludeerden dat zij reeds afwisten van uw homoseksualiteit en zeiden “dat u de gevolgen al kende” (CGVS (...)4Z, p.14), waaruit volgt dat het dezelfde personen moeten zijn geweest als voorheen. Bij verdere bevraging ontkende u dit echter en stelde u daarentegen dat het in 2018 en 2019-2020 verschillende personen waren van dezelfde bende (CGVS (...)4Z, p.22-23). Uw weinig consistente, vage en onwaarschijnlijke verklaringen zetten ook wat deze aanspreking (en volgende afpersingen) betreft, de geloofwaardigheid ervan op de helling.

Bijkomend kan worden toegevoegd dat u geen documentaire stukken hebt ingediend omtrent uw ingeroepen problemen met de bende 18. Uw relaas is wat dat betreft dus slechts gebaseerd op blote beweringen.

Gelet op al het bovenstaande maakt u niet aannemelijk in El Salvador persoonlijke problemen te hebben gekend met criminele bendes omwille van uw homoseksualiteit.”

Verzoeker benadrukt in het verzoekschrift dat zijn moeder niet aanwezig was van bij het begin van de aanval en bijgevolg niet precies weet wat er is gebeurd. Verzoeker zou vervolgens een onjuiste versie aan zijn moeder hebben verteld, zodat zijn geaardheid niet aan het licht zou komen. De Raad stelt vast dat verzoeker hiermee ingaat tegen de verklaringen die zijn moeder aflegde in het kader van hun eerste verzoek om internationale bescherming. Daaruit blijkt immers dat zijn moeder getuige was van het incident, dat zij tussenbeide kwam en dat de bendeleden haar toen letterlijk zouden hebben gezegd dat ze zich vergist hadden qua persoon (administratief dossier, eerste verzoek om internationale bescherming, map ‘Landeninformatie’, notities van het persoonlijk onderhoud moeder, p. 9-10). Verzoekers betoog in het verzoekschrift betreft dus een blote *post-factum* verklaring die niet de minste steun vindt in de verklaringen die zijn moeder heeft afgelegd in het kader van haar verzoek, die aldus na reflectie tot stand zijn gekomen om zijn verklaringen alsnog geloofwaardig te laten schijnen, doch waarmee hij geen afbreuk mag doen aan voormelde pertinente overwegingen van de bestreden beslissing.

Door in het verzoekschrift aan te voeren dat het eerste incident plaatsvond in de nacht, daar hij zijn werk verliet tussen middernacht en één uur ’s nachts, volhardt verzoeker in wezen in één versie van de tegenstrijdige verklaringen en het bijgevolg impliciet ontkennen van een andere afgelegde verklaring, hetgeen geen ernstig verweer is om de in de bestreden beslissing vastgestelde incoherenties te vergoelijken.

Verzoeker vervolgt in het verzoekschrift dat hij in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming niet heeft gesproken over het tweede incident omdat hij alles in het werk heeft gesteld om zijn seksuele geaardheid voor zijn familie te verbergen. De Raad onderstreept met de commissaris-

generaal dat het niet aannemelijk is dat verzoeker dit tweede incident niet zou hebben vermeld, te meer daar zijn laatste contacten met de bende in wezen draaiden rond het afpersen van voeding en hij zich dus hiertoe had kunnen beperken. Dat verzoeker echter niet in het minst melding heeft gemaakt van dit incident tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van zijn eerste verzoek en bijkomend dit incident onvermeld liet tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken in het kader van zijn huidige verzoek, doet dan ook wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Bovendien brengt verzoeker geen enkel concreet verweer aan tegen de pertinente vaststellingen dat zijn verklaringen over dit incident vaag en onaannemelijk zijn.

Waar verzoeker benadrukt dat de daders van het tweede incident niet dezelfde personen waren als tijdens het eerste incident, doch deel uitmaakten van dezelfde organisatie, beperkt hij zich opnieuw tot het louter volharden in één versie van de inconsistente verklaringen, waarmee hij evenwel de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen niet kan herstellen.

Gelet op het voorgaande, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden problemen met criminele bendes omwille van zijn homoseksualiteit.

Verder wordt in de bestreden beslissing op goede gronden overwogen:

“U verwijst voorts naar de problematische reactie van uw vader bij het ontdekken van uw homoseksualiteit. Het CGVS betwist op zich niet dat u toen een hevige discussie met hem kende, waarbij er slagen en verwondingen vielen, evenmin dat u in de periode daarvoor met uw mentale gezondheid worstelde (CGVS (...)4Z, p.10). Hoe betreurenswaardig ook, is het zo dat u ten tijde van deze feiten om en bij de 16 jaar oud was, en deze met andere woorden erg lang geleden plaatsvonden, rond het jaar 2002. Bovendien betrof dit een eenmalig incident daar u verklaarde sinds de dag na deze discussie niet meer met uw vader te hebben gesproken daarover, en hij 3 maanden later het land verliet. Pas 5 à 6 jaar daarna zouden jullie het contact terug hersteld hebben (CGVS (...)4Z, p.10, p.15-16). In ieder geval bleef u in de jaren na deze discussie in El Salvador wonen. U hebt er kunnen studeren, u oefende er verschillende jobs uit, u beschikte er over een vriendenkring, u had verscheidene relaties en u participeerde er in het uitgaansleven (zie ook infra). Ook hebt in 2014 tweemaal El Salvador verlaten voor een reis naar Guatemala en keerde u naderhand uit eigen initiatief naar uw land van herkomst terug (CGVS (...)4, p.5). U kunt bijgevolg geen gegronde noch actuele vrees aantonen louter omwille van de problemen met uw vader in 2002. Uit niets blijkt dat u zijn persoon zou moeten vrezen bij terugkeer. Temeer u heden al lange tijd terug met hem in contact staat en jullie band wellicht veel positiever is (geworden) dan u doet uitschijnen. U verklaart dat, wanneer jullie contact hebben, elkaar enkel begroetten maar niet meer dan dat. Voor de rest wil u naar eigen zeggen niet met hem spreken naar aanleiding van de gebeurtenissen in het verleden (CGVS (...)4Z, p.15-16). Echter dient in deze te worden gewezen op de brief die u neerlegt, op uw vraag geschreven en ondertekend door uw vader, waarin hij bevestigt dat u “de beslissing nam naar België te emigreren omwille van intimidatie, bedreigingen en geweld aangaande uw seksuele geaardheid” (CGVS (...)4Z, p.15-16; zie stuk nr. 1 in documentenmap adm. dossier). Het is niet geloofwaardig dat u dergelijke gunst zou vragen aan uw vader en hij er vervolgens mee akkoord zou gaan om dit allemaal te schrijven, indien u niet met uw vader wil spreken en jullie gesprekken niet verder reiken dan begroetingen. Dat het vertrouwen tussen u en uw vader nog steeds is geschonden (CGVS (...)4Z, p.15) kan dan ook niet worden gevolgd, de koele band tussen jullie zoals door u beschreven, evenmin.”

Verzoeker voert geen enkel concreet verweer tegen deze motieven, zodat zij onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne gemaakt.

Door louter te volharden in zijn verklaringen dat hij ontslagen werd omwille van zijn seksuele geaardheid bij Av., slaagt verzoeker er niet in afbreuk te doen aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing waar te lezen staat: *“In onderhavig verzoek haalt u verder aan discriminatie te hebben ondervonden bij Av.(...), een van uw jobs in El Salvador. Op zich kan worden aangenomen dat u daar op enigerlei wijze te kampen kreeg met opmerkingen, scheldwoorden en bijkomende taken omwille van uw geaardheid. Uiteraard zijn dergelijke zaken laakbaar te noemen. Echter houdt een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingrechtelijke zin in. Om te leiden tot een dergelijke vervolging, moeten de beroving van de rechten en de discriminatie van die aard zijn dat de gevreesde problemen zodanig systematisch en overweldigend zijn dat de basisrechten van de mens worden aangetast. Dit is bij u niet het geval. Temeer er twijfels rijzen over de ernst van de feiten die u inroept. Zo liet u tijdens het persoonlijk onderhoud uitschijnen dat de reden voor uw plotse ontslag kaderde in deze discriminatie, maar met het officiële excuus dat men niet tevreden was van uw werk en het een moeilijke beslissing was geweest (CGVS (...)4Z, p.20). Het CGVS merkt echter op dat u gedurende 4 à 5 jaar bij het bedrijf in kwestie gewerkt heeft van 2013 tot 2017 (CGVS (...)4Z, p.8) en*

dus de bedenking kan worden gemaakt dat, indien uw overste(n) u werkelijk wilden ontslaan uit onvrede met uw geaardheid, zij dat logischerwijze al veel eerder uit eigen initiatief hadden kunnen doen. Dat dit in alle jaren daarvoor niet gebeurde en zij u naar eigen zeggen “probeerden te ontgoochelen zodat ik zou vertrekken en zodat ze mij niet zouden moeten ontslaan” (CGVS (...)4Z, p.10), oogt onwaarschijnlijk. Daarbij baseert u zich ook wat dit betreft slechts op blote beweringen daar u geen enkel document indiende waaruit überhaupt blijkt dat u ontslagen werd (om welke officiële reden dan ook) (CGVS (...)4Z, p.25-26). Anderzijds wijst het CGVS er nogmaals op dat u in 2014, middenin uw loopbaan bij Av(...), tweemaal El Salvador uit reisde, nadien naar uw land terugkeerde en u vervolgens uw werkzaamheden bij ditzelfde bedrijf verderzette (CGVS (...)4, p.5). Ook dit relativeert toch enigszins de ernst van de discriminatie waarnaar u verwijst.

In dit verband kan nog worden aangestipt dat u vooraleer u bij Av(...) aan de slag ging nog bij twee andere bedrijven gewerkt heeft; u verklaarde daar geen discriminatie te hebben ondervonden (CGVS (...)4Z, p.8, p.21). Anderzijds zijn de problemen die u tijdens laatste job als zelfstandig verkoper kende, zoals eerder aangestipt, niet geloofwaardig (zie supra)."

Deze motieven zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier en worden, daar zij door verzoeker niet op concrete wijze worden betwist, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4.5. De Raad stelt voorts vast dat op basis van de voorliggende landeninformatie – in tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt betoogd – niet kan worden aangenomen dat iedere terugkerende Salvadoraan enkel en alleen door deze terugkeer een risico op vervolging loopt dan wel een reëel risico om ernstige schade te ondergaan in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoekers om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van hun vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar zij verbleven hebben. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland - of in El Salvador zelf voor het vertrek - belangrijk is bij het beoordelen van de terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

Het volstaat niet om te verwijzen naar een kwetsbaar profiel en algemene landeninformatie om een vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aannemelijk te maken. Dit moet *in concreto* worden aangetoond. Te dezen blijkt evenwel uit niets dat verzoeker ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

Zoals in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, maakt verzoeker de door hem aangehaalde problemen met bendeleden – zij het omwille van zijn geaardheid, zijn werkzaamheden, dan wel omwille van de vroegere relatie van zijn zus met een bendelid – in El Salvador niet aannemelijk. Verzoeker maakt dan ook niet aannemelijk dat er in zijn hoofde een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet bestaat.

Het feit dat verzoeker een periode in België heeft verbleven, is evenmin voldoende om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen. Uit de landeninformatie blijkt weliswaar dat verzoeker zou kunnen te maken krijgen met afpersing, maar ook dat veel Salvadoranen hier het slachtoffer van worden (COI Focus “*Salvador: Retour au pays après un épisode migratoire*” van 13 juli 2021, p. 22-24), zodat het risico op afpersing in het geval van verzoeker niet verschilt van het risico waar Salvadoranen zonder migratieachtergrond mee te maken kunnen krijgen. De Raad merkt op dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. Verzoekers verblijf in België voor de duur van de procedure internationale bescherming resulteert als dusdanig ook niet in bijzondere kenmerken waardoor hij identificeerbaar zou zijn als persoon die in het buitenland heeft verbleven. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij terugkeer volstaat immers niet om internationale bescherming te verkrijgen. Verder wijst de Raad er, in navolging van de commissaris-generaal, op dat een wijdverspreide praktijk van afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst bereikt om als vervolging dan wel ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet te kunnen worden gekwalificeerd.

Het geheel van de individuele omstandigheden van verzoeker in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de situatie in El Salvador, besluit de Raad dat verzoeker nalaat *in concreto* aannemelijk te maken dat hij ernstige problemen riskeert bij terugkeer naar El Salvador omwille van zijn eerdere beweerde problemen met bendeleden en/of het feit dat hij in het buitenland heeft verbleven en (gedwongen) moet terugkeren naar zijn land van herkomst.

2.3.4.6. De Raad stelt vast dat verzoeker volgende motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de voorgelegde documenten ongemoeid laat:

“De documenten die u in het kader van uw tweede verzoek indient, kunnen bovenstaande appreciatie niet wijzigen. Het schrijven van uw partner J.(...) Da.(...), uw foto’s met hem, de screenshots van jullie Whatsapp-gesprek, alsook de andere screenshots van Whatsapp en Messenger, ondersteunen uw verklaringen over uw seksuele geaardheid, over uw relaties met mannen in El Salvador, over uw vriendenkring ginds en uw huidige contacten met een man in België (stukken 3, 4, 5, 7, 8 en 9). Dit zijn elementen die het CGVS niet betwist. Het loutere gegeven dat u tot de LGBTI-gemeenschap behoort is echter op zich onvoldoende om aanspraak te maken op een internationale beschermingsstatus (zie supra). U dient wat dat betreft een actuele, persoonlijke en concrete vrees voor vervolging of risico op ernstige schade aannemelijk te maken doch u bleef hier in gebreke. Het schrijven van uw vader en het attest van Rainbow House, waarin respectievelijk staat dat u intimidatie, bedreigingen en geweld kende in El Salvador vanwege uw homoseksualiteit en u uw geaardheid diende verborgen te houden in uw land, kunnen dat evenmin daar deze louter gebaseerd zijn op uw eigen verklaringen (stukken 1 en 10). Eerder in deze beslissing is echter gebleken dat uw problemen met bendeleden niet geloofwaardig zijn en er behoorlijk wat twijfels rijzen bij uw verklaringen over de reactie van en uw band met uw naaste familieleden (zie supra). Ook de begeleidende brief van uw advocaat kan daarom de eerder gedane vaststellingen niet ombuigen (stuk 2). De bundels met nieuwsberichten evenmin. Deze belichten de situatie van de LGBTI-gemeenschap van El Salvador in de pers maar hebben geen uitstaans met uw persoonlijke zaak (stukken 6 en 11). U verklaarde overigens dat het algemene berichten zijn waar uw naam niet in vermeld staat (CGVS (...)4Z, p.26).”

Deze motieven zijn pertinent en vinden steun in het administratief dossier en worden, daar zij door verzoeker niet worden betwist, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.4.7. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden gesteld in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.8. Voorgaande vaststellingen volstaan tevens voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen.

Waar verzoeker uitvoering ingaat op het gebrek aan bescherming vanwege de nationale autoriteiten en hiertoe verwijst naar en citeert uit diverse rapporten en artikels, benadrukt de Raad dat uit het voorgaande blijkt dat verzoeker er niet in slaagt om een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken. Bijgevolg is dit betoog niet dienstig.

2.3.5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in El Salvador.

2.3.5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat hij de door hem aangehaalde problemen met bendeleden in El Salvador niet aannemelijk heeft gemaakt en dat zijn seksuele geaardheid (en de discriminatie en beledigingen die hij in dit kader kreeg te verduren) en zijn verblijf in het buitenland op zich niet volstaan om een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of

vernederende behandeling of bestraffing omdat zij specifiek wordt gevisieerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in El Salvador zou hebben gekend.

2.3.5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de partijen ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is. De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en van confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is.

In deze zin stelt UNHCR dan ook dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* en *“In these circumstances, the need to consider eligibility for international protection under Article 15(c) of the Qualification Directive (recast) is unlikely to arise.”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de Universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt, waarnaar wordt verwezen in de COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel (zie COI Focus *“Salvador. Situation sécuritaire”* van 4 juli 2022, p. 15-23; COI Focus *“El Salvador: Veiligheidssituatie”* van 12 oktober 2020, p. 14-25; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt verder voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden, wraakacties tussen rivaliserende bendes, confrontaties tussen bendes en de autoriteiten dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechterlijke executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus van 4 juli 2022, p. 9-15). Nergens uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

Dat de situatie in El Salvador zo is dat iedereen het risico loopt om aan geweld te worden blootgesteld, betekent op zich niet dat het geweld dat alomtegenwoordig is in de Salvadoraanse samenleving daarom willekeurig is. Zoals gezegd, uit de beschikbare informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit crimineel geweld, uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten. De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes. De bendes en autoriteiten viseren eveneens burgers met een duidelijk profiel. Gelet op de aard en/of de vorm waarin het geweld plaatsvindt, blijft de vaststelling dat het geweld duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen viseert voor een welbepaalde reden of doel en dus eerder geïndividualiseerd en doelgericht van aard is, gehandhaafd. De Raad herinnert er in dit opzicht aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26). Er zijn geen concrete aanwijzingen dat er in El Salvador sprake is van zulk willekeurig geweld.

In het kader van de noodtoestand hebben de Salvadoraanse autoriteiten op grote schaal personen gearresteerd en vastgehouden omwille van een vermeende band met de bendes, waaronder ook onschuldige burgers die het slachtoffer zijn van willekeurige arrestaties. In deze context is er sprake van mishandelingen, het schenden van mensenrechten en vasthoudingen waarbij juridische procedures niet worden gegarandeerd. De Raad volgt het standpunt van de commissaris-generaal dat ondanks deze ontwikkelingen in El Salvador er evenwel geen sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad kan enkel vaststellen dat, hoewel de schade omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voormeld artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging. Dat het bendege geweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in (interne) ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt, moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan de verzoeker is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat in het geval van verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig augustus tweeduizend drieëntwintig door:

mevr. A. DE SMET,
dhr. M. DENYS,

De griffier,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
griffier.

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET